

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a členů JUDr. Václava Dudy, JUDr. Petra Kulawiaka, Mgr. Ing. Michala Hanycha, JUDr. Petra Čápa a prof. JUDr. Markéty Selucké, Ph.D., v právní věci kárného navrhovatele **předsedy Nejvyššího soudu JUDr. Petra Angyalossyho**, proti kárně obviněnému **JUDr. Ing. Janu Veselému**, zast. JUDr. PhDr. Stanislavem Balíkem, Ph.D., advokátem se sídlem Kolínská 13, Praha 3, v řízení o kárné odpovědnosti soudce, o návrhu na zahájení kárného řízení ze dne 25. 5. 2020,

t a k t o :

JUDr. Ing. Jan Veselý,

se uznává vinným,

podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů,

že

jako soudce Okresního soudu v Mělníku, a tedy veřejný funkcionář ve smyslu § 2 odst. 2 písm. f) zákona č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění zákona č. 14/2017 Sb. (dále také jen „zákon o střetu zájmů“), neuvedl přesné, úplné a pravdivé informace v „Oznámení o osobním zájmu, o činnostech, majetku, příjmech, darech a závazcích“

1) ze dne 13. 11. 2017, v oddílu III. „Oznámení o majetku, který veřejný funkcionář vlastní ke dni 1. září 2017“, v části „Věci nemovité“, kde neidentifikoval věci nemovitě evidované v Informačním systému katastru nemovitostí ČR podle jejich druhu, způsobu nabytí, pomocí názvů katastrálních území a čísel listů vlastnictví, na kterých jsou nemovitosti evidované, přičemž namísto toho pouze obecně odkázal na katastr nemovitostí ČR s poznámkou, že nevlastní jiné než v katastru nemovitostí zapsané nemovitosti, a učinil tak i přesto, že podle údajů v Informačním systému katastru nemovitostí ČR ke dni 1. 9. 2017 vlastnil vícero evidovaných nemovitostí lokalizovaných v katastrálních územích B., M., B., J. V., M., N. V. u N. a B.;

2) ze dne 19. 6. 2018, v oddílu II. „Oznámení o příjmech“, kde neuvedl zdroj a výši příjmů a jiných majetkových výhod, nýbrž uvedl pokaždé pouze číslo jedací dědictvého řízení jakožto specifikaci příjmu a „dědictví“ jakožto údaj o druhu příjmu, ačkoli měl uvést jakékoliv peněžité příjmy nebo jiné majetkové výhody a dary, pokud jejich souhrnná výše přesáhla v období od 1. 9. 2017 do 31. 12. 2017 částku 100 000 Kč;

3) ze dne 12. 6. 2019,

- a) v oddílu III. „Oznámení o majetku, který veřejný funkcionář nabyl v průběhu funkce“,
- v části „Věci nemovité“, kde uvedl, že v období od 1. 1. 2018 do 31. 12. 2018 nabyl věci nemovité, aniž je v oznámení identifikoval podle jejich druhu a způsobu nabytí, pořizovací ceny, pomocí názvů katastrálních území a čísel listů vlastnictví, na kterých jsou nemovitosti evidované, přestože v předmětném období žádnou nemovitou věc, která by podléhala oznamovací povinnosti v oznámení o majetku, nenabyl,
 - v části „Jiné věci movité určené podle druhu, nabyté v průběhu kalendářního roku, jejichž hodnota ve svém souhrnu, do něhož se nezapočítávají věci, jejichž hodnota je nižší než 50 000 Kč, přesáhla částku 500 000 Kč“, kde pouze odkázal na daňové přiznání, aniž uvedl druh movité věci, pořizovací cenu a způsob nabytí,

b) v oddílu IV. „Oznámení o příjmech a závazcích“, kde neuvedl výši, druh a zdroj každého příjmu, ale pouze odkázal na daňové přiznání podané u Finančního úřadu Praha 6, ačkoli měl uvést jakékoliv peněžité příjmy nebo jiné majetkové výhody a dary, pokud jejich souhrnná výše přesáhla v kalendářním roce 2018 částku 100 000 Kč;

tedy

zaviněně porušil povinnost soudce uvedenou v § 80 odst. 1 větě druhé zákona č. 6/2002 Sb.

čímž spáchal

kárné provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb.

a za to se mu ukládá

podle § 88 odst. 1 písm. a) zákona č. 6/2002 Sb.

k á r n é o p a t ř e n í

důtka.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Návrh na zahájení kárného řízení

[1] Předseda Nejvyššího soudu (dále též „kárný navrhovatel“) podal podle § 8 odst. 1, odst. 2 písm. c) zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „kárný zákon“) dne 25. 5. 2020 k Nejvyššímu správnímu soudu jako soudu kárnému návrh na zahájení kárného řízení proti soudci Okresního soudu v Mělníku JUDr. Ing. Janu Veselému (dále též „kárně obviněný“). Obvinil jej ve smyslu § 80 odst. 1 a § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů

(zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudech a soudcích“), ze zaviněného porušení jeho povinností, jehož se měl kárně obviněný dopustit uvedením neúplných, nepřesných a nepravdivých údajů v oznámeních o osobním zájmu, o činnostech, majetku, příjmech, darech a závazcích podaných dne 13. 11. 2017, dne 19. 6. 2018 a dne 12. 6. 2019 (dále též „oznámení ze dne 13. 11. 2017“, „oznámení ze dne 19. 6. 2018“, a „oznámení ze dne 12. 6. 2019“), jak je popsáno ve výroku rozhodnutí.

[2] V odůvodnění návrhu kárný navrhovatel uvedl, že v souvislosti s dotazem novináře z února 2020 na majetkové poměry kárně obviněného a zejména na vlastnictví turistického resortu v H. se místopředseda Nejvyššího soudu JUDr. Roman Fiala zabýval skutečnostmi týkajícími se majetku JUDr. Ing. Veselého. Přitom jej předseda Okresního soudu v Mělníku informoval o záměru podat kárný návrh pro způsob, jakým kárně obviněný spravuje svůj majetek, a požádal o informaci z registru oznámení o majetku soudců vedeného Nejvyšším soudem. Dne 4. 5. 2020 mu bylo oddělením střetu zájmů sděleno, že kontrolou úplnosti oznámení podaných kárně obviněným byla zjištěna pochybení v jeho oznamovací povinnosti.

[3] Kárný navrhovatel poukázal na povinnost upravenou v zákoně č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů (dále jen „zákon o střetu zájmů“), která se na soudce vztahuje od účinnosti zákona č. 14/2017 Sb. Soudce je povinen podávat oznámení podle § 12 odst. 1, 2, 3 zákona o střetu zájmů, případně mimořádně podle čl. II bodu 3 a 4 přechodných ustanovení zákona č. 14/2017 Sb. Rozsah a podmínky oznámení jsou stanoveny cit. zákonem a vyhláškou Ministerstva spravedlnosti č. 79/2017 Sb., o stanovení struktury a formátu oznámení podle zákona o střetu zájmů (dále jen „prováděcí vyhláška“). Kárný navrhovatel podrobně cituje povinnosti plynoucí z § 10 odst. 1, 2, 3 a § 11 odst. 2, 3 zákona o střetu zájmů a z čl. II bodu 3 a 4 přechodných ustanovení zákona č. 14/2017 Sb.

[4] Kárný navrhovatel v kárném návrhu dále zmínil své postavení evidenčního orgánu plynoucí z § 13 odst. 1 a 2 zákona o střetu zájmů a své oprávnění kontrolovat oznámení soudců podle § 13 odst. 7 zákona. Upozornil též, že soudce při porušení oznamovací povinnosti nepodléhá přestupkovému řízení, ale řízení kárnému.

[5] V odůvodnění návrhu je podrobně popsáno jednání, jímž měl kárně obviněný porušit své zákonné povinnosti a narušit důstojnost soudcovské funkce; současně je konstatováno vyjádření kárně obviněného toto zjištění popírající. S ohledem na to, že s kárně obviněným je již vedeno jiné kárné řízení, navrhl kárný navrhovatel uložení přísnější sankce, a to snížení platu o 30 % na dobu 6 měsíců.

II.

Vyjádření kárně obviněného a replika kárného navrhovatele

[6] Kárně obviněný ve svém písemném vyjádření, podaném podle § 12 kárného zákona, především poukázal na opožděnost kárného návrhu.

[7] Skutky kladené mu za vinu vycházejí z obsahu oznámení podaných za rok 2017, 2018 a 2019. Je zřejmé, že předchozí předseda Nejvyššího soudu prof. JUDr. Pavel Šámal se o skutečnostech, které jsou předmětem kárného návrhu, dozvěděl dříve, což není v návrhu konkretizováno. Kárně obviněný spojuje počátek běhu subjektivní lhůty

s vědomostí Nejvyššího soudu, nikoliv konkrétního funkcionáře nadaného kárnou pravomocí. K tomu poukázal na nálezy Ústavního soudu ze dne 3. 10. 2002, sp. zn. IV. ÚS 302/02, ze dne 17. 3. 2010, sp. zn. I. ÚS 947/09, a na rozhodnutí kárného senátu České advokátní komory ze dne 13. 2. 1997, sp. zn. K 41/97, z nichž citoval. Oznámení o osobním zájmu, o činnostech, majetku, příjmech, darech a závazcích za roky 2017, 2018, a 2019 vždy podal včas a jejich doručení mu také bylo potvrzováno. Pouze v případě oznámení za rok 2019 byl dne 20. 8. 2020 vyzván vedoucí oddělení střetu zájmů Nejvyššího soudu Ing. Z. k doplnění údaje o časovém období, za něž je oznámení podáváno. Toto oddělení je evidenčním orgánem ve smyslu § 14 odst. 2 písm. d) a § 14 odst. 3 zákona o střetu zájmů. Vytýkaná pochybení se týkají všech období; pokud by byl již u oznámení za rok 2017 upozorněn na nedostatky, chybné údaje by býval opravil a v dalších obdobích by se jich vyvaroval.

[8] Kárně obviněný popřel, že by úmyslně uvedl nepravdivé údaje, při této logice by bylo nutno označit za nepravdivé údaje v katastru nemovitostí, nebo rozhodnutí soudu o dědictví.

[9] Vedoucí oddělení střetu zájmů v dopise ze 4. 3. 2020, adresovaném místopředsedovi Nejvyššího soudu JUDr. Romanu Fialovi, navrhuje za zjištěné nedostatky udělit kárně obviněnému výtku a upozornit jej, že další porušení zákonné povinnosti bude považováno za kárné provinění.

[10] Kárně obviněný vyjádřil názor, že v době elektronizace veřejné správy, kdy je navíc evidenčnímu orgánu zpřístupněn katastr nemovitostí, je vyžadování dalšího uvedení výpisu z katastru nemovitostí do jisté míry duplicitní. Poukázal na to, že prováděcí vyhláška opakovaně zjednodušila způsob oznamování údajů a lze předpokládat, že tak tomu bude i v budoucnu. Smyslem oznámení není „oznámení pro oznámení“. Podaná oznámení poskytují dostatečný obraz o rozsahu a zdrojích jeho majetku a obsahují odkazy na spolehlivé zdroje. Kárně obviněný uznává, že oznámení nevyplnil pečlivě, ale tím nemohl narušit důstojnost soudcovské funkce.

[11] Nakonec kárně obviněný porovnal výši sankce v přestupkovém řízení podle zákona o střetu zájmů a navrhovaného kárného opatření a poukázal na judikaturu kárných soudů; z toho všeho dovodil nepřiměřenost navrženého kárného opatření.

[12] Kárný navrhovatel replikoval, že subjektivní lhůtu považuje za zachovanou a počítá ji od vědomosti o obsahu oznámení vedoucí oddělení o střetu zájmů; kárný navrhovatel se s ním seznámil den po svém nástupu do funkce, tj. 21. 5. 2020; připomíná, že předtím byla funkce předsedy od 20. 2. 2020 neobsazena. Kárný navrhovatel také neví o tom, že by před ním získal vědomost o kárném provinění jiný možný kárný navrhovatel. Předchozí předseda Nejvyššího soudu sice mohl získat dne 14. 2. 2020 určitou vědomost o oznámeních kárně obviněného, bylo ji však třeba prošetřit. Počítáno od kteréhokoliv z těchto dat je subjektivní lhůta zachována. O zachování objektivní lhůty není pochyb. Oddělení střetu zájmů je sice orgánem oprávněným ke kontrole oznámení, ovšem těch přijímá ročně přes tři tisíce. Dvě pracovnice tohoto oddělení nejprve zjišťují, zda lze oznámení zaevidovat, pak provádějí kontrolu úplnosti oznámení a případně vyzývají k nápravě. Kontrola správnosti údajů je prováděna v desítkách případů ročně buď namátkově, nebo na základě podnětu, přičemž systematicky se kontrolují výstupní oznámení; větší rozsah kontroly není kapacitně možný.

[13] Pokud je kárně obviněným poukazováno na rozpor návrhu opatření vedoucí oddělení střetu zájmů s petitem kárného návrhu, podotýká, že jejím stanoviskem není vázán. Jednání kárně obviněného považuje za vědomé a úmyslné porušení zákonné povinnosti soudce. Ledabylý a přehlíživý přístup považuje za neomluvitelný. Intenzita navrhovaného kárného opatření je odvozena od počtu pěti žalovaných skutků; nejde o individuální pochybení.

III.

Průběh ústního jednání

[14] Jednání probíhalo podle § 17 odst. 1 kárného zákona v nepřítomnosti kárně obviněného.

III. 1. Přednesení kárného návrhu

[15] Kárný navrhovatel odkázal na obsah písemného kárného návrhu a zdůraznil požadavek na vyšší morální kredit soudce, který by se měl projevit i v respektování jemu zákonem uložených povinností. Svůj návrh označil za včasný z důvodů popsaných v podání ze dne 6. 8. 2020.

III. 2. Vyjádření obhájce kárně obviněného

[16] Obhájce kárně obviněného především poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 10. 2020, č. j. 9 As 173/2020 - 32, jímž byl řešen případ místostarostky obce, která nepodala majetkové oznámení a byla jí za to uložena pokuta 2000 Kč. Nejvyšší správní soud v kasačním řízení zrušil rozhodnutí krajského soudu i rozhodnutí žalovaného zrušil s ohledem na názor Ústavního soudu vyjádřený v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 38/17. Smyslem podávaných majetkových oznámení je zjistit, zda nabytý majetek odpovídá příjmům veřejného funkcionáře a zabránit tak nekalostem. Pokud kárně obviněný ve vztahu k vlastněným nemovitostem poukázal na katastr nemovitostí – jde o veřejný seznam, kam může nahlédnout každý. Stejně tak o dědickém řízení je veden spis, z něhož je nabytí majetku zjistitelné. Daňové řízení sice není přístupné bez souhlasu daňového subjektu, ale kárně obviněný v předchozím kárném řízení dal soudu souhlas k vyžádání jeho daňových přiznání. Je otázkou, kolik ze tří tisíc ročně podávaných majetkových oznámení je vyplněno správně. Kárně obviněný nikdy nebyl vyzván k opravě; výzvě by jistě vyhověl, i když se domnívá, že způsob, jímž oznámení vyplnil, byl dostatečný. Upozornil, že vedoucí oddělení střetu zájmů navrhovala pouze uložení výtky.

[17] Kárný navrhovatel na to reagoval, že podání řádně vyplněného oznámení je zákonná povinnost, ostatně i v daňovém přiznání poplatník vyplňuje údaje, které jsou objektivně zjistitelné. Pokud jde o návrh na opatření podaný vedoucí oddělení střetu zájmů, není jím vázán.

III. 3. Dokazování

[18] Z listinných důkazů provedených podle § 213 odst. 1 trestního řádu (§ 25 kárného zákona) kárný soud zjistil, že v oznámení ze dne 13. 11. 2017, v oddíle III. je k věcem nemovitým uveden záznam: „viz katastr nemovitostí ČR – mimo území ČR nemovitosti nevlastním“ a nad tím je napsáno „jiné nemovitosti než zapsané v KN nevlastním“ a tento

záznam je opatřen nečitelným podpisem. Oznámení ze dne 13. 11. 2017 nemá připojenou žádnou přílohu. V oznámení ze dne 19. 6. 2018 v oddíle II. je jako oznámení o příjmech uveden druh příjmu „*dědictví*“ a ke specifikaci příjmů „*viz usn. OS v Mělníku č. j. 50 D 841/20015-241, 50 D 842/2015-241*“. Oznámení je bez příloh. V oznámení ze dne 12. 6. 2019 je v oddíle III. k věcem nemovitým uveden záznam „*viz údaje v katastru nemovitostí*“ a k jiným věcem movitým podle druhu: „*viz daňové přiznání*“. V oddíle IV. k jiným věcem movitým je uvedeno: „*viz daňové přiznání – FÚ Praha 6*“. Kárný soud dále konstatoval kárným návrhovatelem předložený výpis z katastru nemovitostí vztahujících se ke kárně obviněnému. Z výpisu z katastru pořízeného dne 27. 2. 2020 ke datu 1. 9. 2017 plyne vlastnictví kárně obviněného k nemovitostem v P., M., B., K., M., N. V. u N. a V. – B.. Ve sdělení vedoucí oddělení střetu zájmů Ing. Z. místopředsedovi Nejvyššího soudu JUDr. Fialovi ze dne 4. 3. 2020 o výsledku kontroly úplnosti podaných oznámení podaných podle zákona o střetu zájmů JUDr. Ing. Janem Veselým jsou popsána pochybení odpovídající kárnému návrhu s tím, že ověřením v katastru nemovitostí byla zjištěna existence nemovitostí v oznámení neuvedených; pokud jde o odkazy na dědická řízení a na daňová přiznání, jedná se o odkazy, které oddělení střetu zájmů nemá možnost ověřit. Sdělení je ukončeno návrhem na udělení výtky.

[19] Ze spisu Okresního soudu v Mělníku sp. zn. D 841/2015 bylo konstatováno usnesení na č. l. 188 ze dne 28. 12. 2017, jímž byla schválena dohoda o rozdělení pozůstalosti po zůstaviteli V. V., na jejímž základě kárně obviněný nabyl části pozemků v k. ú. M. a řadu bankovních účtů a podílových listů, závod zůstavitele a několik vozidel; usnesení nabylo právní moci dne 29. 12. 2017. Ze spisu Okresního soudu v Mělníku sp. zn. D 842/2015 bylo konstatováno usnesení na č. l. 241 ze dne 28. 12. 2017, jímž byla schválena dohoda o rozdělení pozůstalosti po zůstavitelce A. V., na jejímž základě kárně obviněný nabyl části pozemků v k. ú. M., další nemovitosti v k. ú. V. a řadu bankovních účtů a podílových listů; usnesení nabylo právní moci dne 29. 12. 2017. Na č. l. 203 tohoto spisu je pak založena zpráva kárně obviněného jako správce pozůstalosti ze dne 7. 11. 2017, v níž je mj. uvedeno, že za finanční prostředky zůstavitelů byly nakoupeny nové nemovitosti.

[20] Při jednání byla jako svědkyně slyšena Ing. I. Z., která uvedla, že je od roku 2017 vedoucí oddělení střetu zájmů, které bylo do konce roku 2020 obsazeno ještě jednou pracovníci; nyní bylo oddělení posíleno o jednu další pracovníci. Ročně je podáváno cca tři tisíce oznámení soustředěně ke stanovenému datu. Při evidování oznámení se provádí prvotní zběžná kontrola zaměřená pouze na to, zda lze identifikovat podatele, zda je oznámení podáno na správném formuláři a obsahuje datum a podpis. Oznámení bez těchto závad je zaneseno do evidence, má-li některou ze závad v těchto formálních náležitostech, je soudci zaslána výzva k opravě či doplnění. Pokud není oznámení podáno včas ani na výzvu, nebo nebyl odstraněn vytýkaný nedostatek, je to oznámeno předsedovi soudu. Takových pochybení jsou desítky ročně. Pokud byl důvod prodlení omluvitelný (např. pracovní neschopnost či mateřská dovolená), nečiní se žádné další opatření, pokud není omluvitelný, je předsedou soudu zpravidla udělena výtka. V době dvou až tří měsíců před termínem podání oznámení oddělení vyřizuje telefonické a písemné dotazy na evidenční povinnost a její provedení, po zaevidování došlých oznámení se další dva až tři měsíce řeší zjevné formální chyby zjištěné prvotní kontrolou. Celková kontrola správnosti oznámení se provádí namátkově tak v padesáti případech ročně, zejména se kontrolují výstupní oznámení.

[21] Ve vztahu ke kárně obviněnému rozhodl tehdejší předseda soudu prof. JUDr. Šámal o provedení mimořádné kontroly, o výsledku byl průběžně informován místopředseda soudu JUDr. Fiala, který byl v té době pověřen vedením soudu. Z veřejných rejstříků lze ověřovat údaje v katastru nemovitostí a v registru vozidel. Na základě kontroly navrhla svědkyně udělení výtky. Svědkyně vypověděla, že podobně závažné problémy se vyskytovaly zejména na počátku po zavedení oznamovací povinnosti.

[22] K dotazům soudu, kárného navrhovatele a obhájce kárně obviněného svědkyně uvedla, že při prvotní kontrole se formulář jen zběžně prolisuje. Dotazy směřující na oddělení se týkají toho, zda něco podléhá oznamovací povinnosti, nebo jak má být něco zaevidováno. V letošním roce nebylo včas podáno cca třicet oznámení, neví přesně, kolik bylo uděleno výtek, kárný návrh byl podán poprvé.

III. 4. Zpráva soudcovské rady a pracovní hodnocení

[23] Vzhledem k tomu, že na kárně obviněného byly v roce 2020 v krátkém období podány tři kárné návrhy, nežádal kárný soud v této věci zprávu soudcovské rady a pracovní hodnocení a využil těch, které jsou založeny ve spise 13 Kss 2/2020. Soudcovská rada Okresního soudu v Mělníku ve zprávě ze dne 12. 8. 2020 (č. l. 44 spisu sp. zn. 13 Kss 2/2020) uvedla, že podle jejího názoru si kárně obviněný plní své pracovní povinnosti v nezbytné míře, jinak se o chod soudu nezajímá, ač sám vykonával dříve funkci jeho předsedy. Nezajímal se ani o řešení situace spojené s jeho dlouhodobou pracovní neschopností. Je také známo, že nestandardně odročuje nařízená jednání a nevyužívá plně jednacích dnů.

[24] Z pracovního hodnocení kárně obviněného ze dne 30. 10. 2020, zpracovaného předsedou Okresního soudu v Mělníku (č. l. 122 – 127 spisu zn. 13 Kss 2/2020) vyplývá, že ve srovnání se dvěma dalšími soudkyněmi, jejichž soudní oddělení jsou zatížena podobnou agendou, je výkon kárně obviněného výrazně nižší. Pokud má méně neskončených věcí starší časové řady, je to ovlivněno tím, že v době jeho dlouhodobé pracovní neschopnosti byly tyto spisy přerozděleny ostatním soudcům a po jeho nástupu do práce mu napadaly věci nové. Předseda soudu v souvislosti s dočasným zproštěním kárně obviněného výkonu funkce soudce převzal jeho neskončené spisy v agendě „C“ a přitom zjistil, že v několika spisech se objevují chyby v procesním postupu, případně i při rozhodování; zde odkázal na příklady a konkrétní spisy. Kárně obviněný si také neplánovaně vybíral dovolenou, a kvůli tomu bez řádného zdůvodnění odročoval nařízená jednání. Jeho styl práce, spočívající v nesprávném úkolování VSÚ či kanceláře a v nedostatečné kontrole jejich úkonů, se rovněž projevil nedostatečnou kvalitou rozhodnutí. Hodnocení dále příkladmo poukazuje na výtky obsažené v rozhodnutích odvolacího soudu a shrnuje, že kárně obviněný je soudcem s nižší odbornou erudicí, pro kterého je podstatná rychlost, která vede k chybovosti. Problematické je i jeho nedostatečné využívání pracovní doby. Přístup kárně obviněného k výkonu soudcovské funkce se proto negativně odráží v atmosféře soudu.

III. 5. Závěrečné řeči a poslední slovo

III. 5. a) Závěrečný návrh kárného navrhovatele

[25] Kárný navrhovatel zdůraznil význam plnění zákonné povinnosti soudce. V daném případě bylo prokázáno, že kárně obviněný tuto povinnost porušil, což je kárným

proviněním. Návrh kárného opatření snížení platu ve výši 30 % na 6 měsíců považuje za odpovídající závažnosti a opakovanosti jednání a skutečnosti, že kárně obviněný již byl kárně trestán.

III. 5. b) Závěrečný návrh obhájce kárně obviněného

[26] Obhájce kárně obviněného v první řadě označil návrh zcela či zčásti za opožděně podaný. Upozornil, že v tomto případě sehrála roli negativní medializace kárně obviněného. Zdůraznil, že smyslem oznámení je podchycení majetku soudce a způsobu nabytí tohoto majetku. Regulace formy oznámení je výrazem narůstající byrokratizace. Po soudci je požadováno podrobné uvedení údajů, které jsou evidovány ve veřejně přístupných registrech. V daném případě se jednalo jen o formální nedostatky, které nejsou výjimkou. Znovu poukázal na případ řešený Nejvyšším správním soudem pod č. j. 9 As 173/2020 – 32, a na zrušení tamního správního rozhodnutí soudem, nehledě na neúměrnost navrhovaného kárného opatření při porovnání pokuty uložené v odkazované věci místostarostce a na porovnání zákonných sazeb. Kárně obviněný vyplnil všechna předmětná oznámení pravdivě, ale neodborně; v tom nelze shledat kárné provinění. Nelze také tvrdit, že jím odkazované zdroje evidující majetek by byly nepravdivé. V předchozím kárném řízení vedeném tímto soudem pod sp. zn. 13 Kss 2/2020 si soud bez problému dokázal opatřit poznatky o majetkových poměrech kárně obviněného a nic závadného ohledně jeho majetku nezjistil. K úvaze o výši navrhovaného kárného opatření připomenul, že vůči kárně obviněnému byly v roce 2020 podány tři kárné návrhy, které mohly být teoreticky spojeny do jednoho řízení, a soud by ukládal jediný trest. Uzavřel, že kárný návrh je opožděný, případně se nejedná o kárné provinění, a navrhovaná sankce je nepřiměřená. Proto navrhl zproštění kárného návrhu, nebo zastavení řízení, případně uložení mírnější sankce.

III. 5. c) Poslední slovo kárně obviněného

[27] Kárně obviněný zaslal kárnému soudu své poslední slovo písemně a při jednání je přednesl jeho obhájce. Uvedl, že způsob vyplnění majetkového oznámení je nejudikovanou otázkou. Ve svých oznámeních nic nezatajil a lze si podle nich učinit obraz o jeho majetku. Při přepisování seznamu nemovitostí z katastru lze jednoduše pochybit, přitom katastr je veřejně přístupný, stejně tak by nečinil potíže, pokud by po něm byl požadován souhlas k nahlédnutí do daňových přiznání. Pokud by byl Nejvyšším soudem vyzván k opravě, učinil by tak; ostatně v roce 2019 byl vyzván k doplnění období, za které oznámení podává, a své opomenutí napravil. Nikdy se nepokoušel žádný majetek zatajit, také by to nebylo logické, když už jej stát stejně jinde eviduje. Neměl v úmyslu poškodit důstojnost justice ani porušit právní či etické normy.

IV.

Hodnocení kárného soudu

IV. 1. a) Náležitosti a včasnost kárného návrhu

[28] Návrh na zahájení kárného řízení byl podán soudním funkcionářem k tomu oprávněným podle § 8 odst. 2 písm. c) kárného zákona a obsahuje náležitosti stanovené v § 9 odst. 2 téhož zákona. Podle § 9 odst. 1 kárného zákona lze návrh na zahájení kárného

řízení podat „nejpozději do 6 měsíců ode dne, kdy se navrhovatel dozvěděl o skutečnostech týkajících se kárného provinění, které jsou rozhodné pro podání návrhu, nejpozději však do 3 let ode dne spáchání kárného provinění“. Návrh byl podán 25. 5. 2020 a zachování objektivní tříleté lhůty je nesporné. Subjektivní lhůtu je třeba počítat od vědomosti Nejvyššího soudu, která nutně nemusí být spojována s vědomostí konkrétního funkcionáře nadaného kárnou pravomocí, ale i s vědomostí pracovníka zodpovědného za posouzení náležitostí oznámení. Lhůta vztahená jen k vědomosti kárného navrhovatele by vytvářela prostor pro průtahy ve zjištění či ověření rozhodných skutečností. Přitom se musí jednat o vědomost určité kvality, tj. vědomost o tom, že se soudce mohl svým konkrétním jednáním dopustit kárného provinění. Ve vztahu k podaným oznámením tedy nelze lhůtu počítat od jejich doručení Nejvyššímu soudu, ani od prvotní kontroly prováděné při příjmu podání. Tato prvotní kontrola je obecná a slouží k identifikaci podatele, období, za něž je oznámení podáváno, a že tak bylo učiněno na odpovídajícím formuláři a opatřeno podpisem – tedy, že oznámení lze zaevidovat do registru. Z této prvotní kontroly také vzešlo upozornění kárně obviněného v roce 2019, že jím podané oznámení neobsahuje uvedení časového období, za které je podáváno. Ačkoliv je Nejvyšší soud orgánem nejen evidenčním (§ 13 odst. 2, § 14 zákona o střetu zájmů, ale i kontrolním (§ 13 odst. odst. 7 zákona o střetu zájmů), není zákonem stanoveno, že kontrola úplnosti, správnosti a pravdivosti oznámení by musela být provedena při registraci nebo v určitém časovém rámci na ni navazujícím; z toho plyne, že tuto kontrolu lze provést kdykoliv v prekluzivní lhůtě pro vyvození odpovědnosti za porušení právního předpisu. Skutečnost, že oznámení kárně obviněného nebyla v úplnosti kontrolována v těsné návaznosti na jejich podání, proto nemá vliv na běh subjektivní lhůty, byť tato skutečnost má význam pro úvahu o odpovídajícím kárném opatření, jak bude uvedeno níže. Kontrola oznámení kárně obviněného, z níž vyplynuly konkrétní poznatky o porušení povinností soudce, byla provedena v únoru 2020 v návaznosti na vnější podnět, což je zřejmé ze zprávy oddělení střetu zájmů o kontrole a z data pořizování výpisu z katastru nemovitostí. Kárný návrh byl tedy podán i při zachování subjektivní zákonné lhůty.

IV. 1. b) Naplnění skutkové podstaty kárného provinění

[29] Povinnost podávat oznámení o osobním zájmu, o činnostech, majetku, příjmech a závazcích byla soudcům uložena v § 2 odst. 2 písm. f) a v § 7 zákona o střetu zájmů. Podle posledně zmíněného ustanovení „[v]eřejný funkcionář podává formou čestného prohlášení oznámení o

a) osobním zájmu (dále jen "oznámení o osobním zájmu"),

b) jiných vykonávaných činnostech (dále jen "oznámení o činnostech"),

c) majetku, který vlastní ke dni předcházejícímu dni zahájení výkonu funkce, a majetku nabytém v průběhu výkonu funkce (dále jen "oznámení o majetku"),

d) příjmech, darech a závazcích (dále jen "oznámení o příjmech a závazcích").“

Povinnost podávat oznámení podle zvláštního právního předpisu je také výslovně stanovena v § 80 odst. 1 větě poslední zákona o sodech a soudcích.

[30] Lhůta pro první oznámení plynula z přechodných ustanovení zákona č. 14/2017 Sb. bodu 3, pro další období pak oznámení mělo být podáno vždy do 30. června za předchozí

kalendářní rok (§ 12 odst. 2 zákona o střetu zájmů). Kárně obviněný oznámení ve stanovených lhůtách podal.

[31] Oznámení ovšem musí mj. obsahovat oznámení o majetku podle § 10 zákona o střetu zájmů a oznámení o příjmech a závazcích podle § 11 téhož zákona (§ 13 odst. 2 zákona o střetu zájmů) ve struktuře v těchto ustanoveních určené, blíže pak konkretizované v prováděcí vyhlášce.

[32] Konkrétně podle § 10 odst. 1 až 3 zákona o střetu zájmů:

„Veřejný funkcionář je povinen přesně, úplně a pravdivě oznámit

- a) majetek, který vlastní ke dni předcházejícímu dni zahájení výkonu funkce, a*
- b) majetek, který nabyt v průběhu výkonu funkce.*

V oznámení o majetku veřejný funkcionář uvede

- a) věci nemovité,*
- b) cenné papíry, zaknihované cenné papíry nebo práva s nimi spojená,*
- c) podíl v obchodní korporaci nepředstavovaný cenným papírem nebo zaknihovaným cenným papírem, a*
- d) jiné věci movité určené podle druhu,*
 - 1. jejichž cena, která je v daném místě a čase obvyklá, přesahuje v jednotlivém případě částku 500 000 Kč, jde-li o oznámení o majetku podle odstavce 1 písm. a), nebo*
 - 2. pokud je nabyt v průběhu kalendářního roku a jejich hodnota ve svém souhrnu, do něhož se nezapočítávají věci, jejichž cena je nižší než 50 000 Kč, přesáhla částku 500 000 Kč, jde-li o oznámení o majetku podle odstavce 1 písm. b).*

V oznámení o majetku veřejný funkcionář dále uvede způsob nabytí a cenu majetku uvedeného v odstavci 2 písm. a) a d), s výjimkou způsobu nabytí a ceny u věcí nemovitých podle odstavce 2 písm. a), jde-li o oznámení podle odstavce 1 písm. a). U jiných věcí movitých podle odstavce 2 písm. d) se v oznámení podle odstavce 1 písm. a) uvádí cena, která je v daném místě a čase obvyklá. V oznámení podle odstavce 1 písm. b) se uvádí cena, za kterou veřejný funkcionář věc nemovitou nebo jinou věc movitou nabyt.“

[33] Další podrobnosti o struktuře a formátu oznámení o příjmech a závazcích jsou upraveny v § 11 odst. 1 až 3 zákona o střetu zájmů, podle kterého platí:

„Veřejný funkcionář je povinen přesně, úplně a pravdivě oznámit nesplacené závazky, které má ke dni předcházejícímu dni zahájení výkonu funkce. V tomto oznámení uvede nesplacené závazky převyšující v jednotlivém případě částku 100 000 Kč.

Veřejný funkcionář je povinen přesně, úplně a pravdivě oznámit, že

- a) během výkonu funkce získal jakékoliv peněžité příjmy nebo jiné majetkové výhody, zejména dary, s výjimkou darů uvedených v oznámení o majetku podle § 10, odměny, příjmy z podnikatelské nebo jiné samostatné výdělečné činnosti, dividendy nebo jiné příjmy z účasti nebo činnosti v podnikajících právnických osobách (dále jen "příjmy nebo jiné majetkové výhody"), pokud souhrnná výše*

příjmů nebo jiných majetkových výhod přesáhne v kalendářním roce 100 000 Kč; za peněžitý příjem nebo jinou majetkovou výhodu se pro tento účel nepovažují plat, odměna nebo další náležitosti, na které má veřejný funkcionář nárok v souvislosti s výkonem funkce podle zvláštních právních předpisů⁷⁾, a příjmy manžela nebo partnera veřejného funkcionáře; do tohoto souhrnu se nezapočítávají dary, jejichž cena je nižší než 10 000 Kč,

b) má nesplacené závazky, zejména půjčky, úvěry, nájemné, závazky ze smlouvy o nájmu s právem koupě nebo směnečné závazky, pokud souhrnná výše závazků přesáhla k 31. prosinci kalendářního roku, za něž se oznámení podává, částku 100 000 Kč.

Veřejný funkcionář je povinen v oznámení uvést výši, druh a zdroj každého příjmu podle odstavce 2 písm. a) a výši a druh závazku podle odstavce 1 a odstavce 2 písm. b), včetně toho, vůči komu takový závazek má; fyzickou osobu označí jménem, popřípadě jmény a příjmením, právnickou osobu označí obchodní firmou nebo názvem, identifikačním číslem osoby a sídlem.“

[34] Podle § 12 odst. 6 zákona o střetu zájmů „[s]oudci podávají oznámení na formuláři, jehož strukturu a formát stanoví Ministerstvo spravedlnosti vyhláškou.“ Tou je již výše zmíněná prováděcí vyhláška (srov. odst. [3]), která stanoví v § 2 odst. 2 že „[o]známení podle § 1 se podávají na elektronickém formuláři ve formátu HTML nebo PDF, který je dostupný na internetových stránkách Ministerstva spravedlnosti.“

[35] Podle § 3 odst. 3 prováděcí vyhlášky ve znění do 31. 5. 2019, platilo, že „v oznámení o majetku podle § 10 odst. 1 písm. a) zákona o střetu zájmů veřejný funkcionář uvede také

a) identifikaci věci nemovité a údaj o způsobu jejího nabytí; nemovitá věc evidovaná v katastru nemovitostí se označí pomocí údajů zapsaných na listu vlastnictví vedeném pro nemovitou věc příslušným katastrálním úřadem (poznámka soudu: s účinností od 1. 6. 2019 byla tato povinnost zjednodušena tak, že nemovitě věci postačí identifikovat názvem katastrálního úřadu a číslem listu vlastnictví, na kterém je nemovitost evidována – viz vyhl. č. 95/2019 Sb.),

b) druh a emitenta cenného papíru, zaknihovaného cenného papíru nebo práva s ním spojeného,

c) obchodní firmu nebo název, identifikační číslo a sídlo obchodní korporace, ve které má podíl nepředstavovaný cenným papírem nebo zaknihovaným cenným papírem,

d) velikost podílu vlastněného v obchodní korporaci nepředstavovaného cenným papírem nebo zaknihovaným cenným papírem a

e) druh, cenu a způsob nabytí jiné věci movité určené podle druhu, jejíž cena, která je v daném místě a čase obvyklá, přesahuje v jednotlivém případě částku 500 000 Kč.“

[36] Podle § 3 odst. 4 prováděcí vyhlášky „[v] oznámení o majetku podle § 10 odst. 1 písm. b) zákona o střetu zájmů veřejný funkcionář uvede také

- a) identifikaci a údaje o pořizovací ceně a způsobu nabytí věci nemovité; nemovitá věc evidovaná v katastru nemovitostí se označí pomocí údajů zapsaných na listu vlastnictví vedeném pro nemovitou věc příslušným katastrálním úřadem,*
- b) druh a emitenta cenného papíru, zaknihovaného cenného papíru nebo práva s ním spojeného,*
- c) obchodní firmu nebo název, identifikační číslo a sídlo obchodní korporace, ve které má podíl nepředstavovaný cenným papírem nebo zaknihovaným cenným papírem,*
- d) velikost podílu v obchodní korporaci nepředstavovaného cenným papírem nebo zaknihovaným cenným papírem,*
- e) druh, pořizovací cenu a způsob nabytí jiné věci movité určené podle druhu, nabyté v průběhu kalendářního roku, pokud souhrn hodnot všech jiných věcí movitých, do něhož se nezapočítávají věci, jejichž cena je nižší než 50 000 Kč, přesáhl částku 500 000 Kč a*
- f) datum nabytí oznamovaného majetku, zastával-li veřejný funkcionář v kalendářním roce, za nějž se oznámení podle § 12 odst. 2 zákona o střetu zájmů podává, více funkcí.“*

[37] Konečně pokud jde o oznámení o příjmech podle § 11 odst. 2 písm. a) zákona o střetu zájmů, prováděcí vyhláška pro ně v § 3 odst. 6 vyžadovala, aby veřejný funkcionář uvedl „*také*

- a) druh a výši příjmů nebo jiných majetkových výhod získaných během výkonu funkce, pokud jejich souhrnná výše přesáhne v kalendářním roce 100 000 Kč, a*
- b) označení zdroje příjmů nebo jiných majetkových výhod podle písmene a); fyzická osoba se označí jménem, popřípadě jmény a příjmením a právnická osoba se označí obchodní firmou nebo názvem, identifikačním číslem osoby a sídlem.“*

[38] Kárně obviněný uznává, že oznámení nevyplňoval v souladu s těmito požadavky, protože výčet svého majetku považoval za zdlouhavý a zbytečný, když požadované údaje jsou součástí jiných registrů. Mimo to poukazoval na nedostatek kontroly ze strany evidenčního orgánu, tedy tvrdil, že by na výzvu oznámení doplnil a nedostatky se napříště vyvaroval.

[39] Registračním místem informačního systému je podle § 13 odst. 2 zákona o střetu zájmů Ministerstvo spravedlnosti; soudci však podle § 12 odst. 5 téhož zákona podávají oznámení písemně Nejvyššímu soudu. Ten jim následně odešle informaci o uskutečněním a zaevidovaném oznámení. Podle § 14 odst. 3 zákona o střetu zájmů vede Nejvyšší soud zvláštní registr oznámení soudců a zajišťuje ve vztahu k nim mj. i činnosti plynoucí z § 14 odst. 2 písm. d), tedy dohlížení nad úplností údajů, které jsou součástí oznámení. Podle § 13 odst. 7 zákona o střetu zájmů evidenční orgán porovnává údaje uvedené v registru oznámení s údaji uvedenými v jiných informačních systémech v rozsahu uvedeném v § 14c zákona. Mezi oprávnění evidenčního orgánu podle tohoto ustanovení patří nahlížet do základního registru obyvatel, informačního systému evidence obyvatel, informačního systému cizinců a do katastru nemovitostí, z něhož může žádat i kopie listin, na jejichž podkladě byl proveden zápis. Dále může žádat o poskytnutí údajů z centrálního registru silničních vozidel, základního registru právnických osob (...), z obchodního rejstříku a ze živnostenského rejstříku. Není tedy oprávněn nahlížet do daňových přiznání ani do bankovních záznamů. Oprávnění k nahlížení do výše uvedených registrů či vyžadování

listin z nich je spojeno s kontrolou úplnosti, správnosti a pravdivosti některých skutečností uváděných v oznámení; není tedy určeno k doplnění údajů v oznámení neuvedených. Oznámení tedy jsou čestným prohlášením soudce, které za něho není oprávněn podat nikdo jiný, a evidenční orgán je pouze oprávněn (a povinen) dohlížet na úplnost, správnost a pravdivost těchto prohlášení v mezích jeho zákonných oprávnění. Jen za tímto účelem může vstupovat do některých veřejných registrů. Sledování osobních zájmů, činností mimo soudnictví a majetkového pohybu tedy zákon upravil tak, že je to soudce, kdo poskytuje přehled o sledovaných skutečnostech, nikoliv tak, že je to evidenční orgán, který z vlastní iniciativy potřebné skutečnosti zjišťuje; to by ostatně bylo prakticky neuskutečnitelné.

[40] Kárně obviněný prokazatelně porušil povinnost soudce plynoucí ze zákona o soudech a soudcích a ze zákona o střetu zájmů. Není podstatné, že k dané povinnosti dosud neexistuje judikatura. Zákonná povinnost je jednoznačná, náležitosti oznámení jsou stanoveny právními předpisy, přičemž povinný formulář jim odpovídá a je dostatečně návodný. Případné nejasnosti na straně soudce podléhajícího oznamovací povinnosti jsou řešitelné konzultací s evidenčním orgánem. Oznámení neúplné, zkreslené, či vyplněné způsobem, který nenaplní účel zákonné povinnosti, je porušením zákona. V případě oznámení kárně obviněného se přitom nejednalo o chyby, které by plynuly z nejasnosti zákona či ze z pokynů k vyplnění formuláře, ale o podcenění významu oznamovací povinnosti. Kárně obviněný si byl vědom zákonné povinnosti i jejího rozsahu, jeho jednání je třeba posoudit jako úmyslné. Přístup, jehož následkem je neúplné, nepřesné a nepravdivé oznámení, má vliv na důvěryhodnost soudce a i na důvěru veřejnosti v nezávislost a nestrannost justice, protože může vzbudit dojem, že soudce má ve svých majetkových záležitostech co skrývat. Kárný soud proto dospěl k závěru, že se kárně obviněný dopustil kárného provinění podle § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích. Proto uznal kárně obviněného vinným kárným proviněním popsáním ve výroku rozhodnutí; zjednodušil ovšem popis skutků vymezených v kárném návrhu, aniž se přitom dotkl jednoty či zaměnitelnosti skutku.

[41] Kárně obviněný se však domnívá, že by pro toto porušení zákona neměl být postižen, což dovozuje z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 10. 2020, č. j. 9 As 173/2020 – 32. Tento rozsudek řešil případ neuvolněné místostarostky obce, jíž byla uložena pokuta za přestupek spočívající v nepodání oznámení. Rozsudek se opíral o nálezy Ústavního soudu ze dne 11. 2. 2020, sp. zn. Pl. ÚS 38/17. Z nálezů lze zdůraznit, že v něm Ústavní soud označil povinnost veřejných funkcionářů podávat oznámení v zákonem vymezeném rozsahu za ústavní a zásah do práva na soukromí za přiměřený. Současně však vyslovil, že ve vztahu k některým kategoriím veřejných funkcionářů je neproporcionální volné zpřístupnění oznámení komukoliv, když by postačovalo zpřístupnění na základě žádosti. Vzhledem k tomu, že uvolněná starostka spadala mezi veřejné funkcionáře, na něž nálezy dopadaly, dospěl Nejvyšší správní soud v označeném rozsudku k závěru, že za takové situace neměla být sankcionována, neboť splněním zákonné povinnosti by byla vystavena porušení svých práv. Z toho plyne, že uvedený rozsudek ani nálezy Ústavního soudu, o který se opírá, nijak nedopadají na povinnost kárně obviněného. Ten jako soudce podává oznámení, které je řazeno do zvláštního registru, do něhož podle § 14 odst. 3 zákona o střetu zájmů nelze nahlížet, ani z něho nelze poskytovat informace podle zákona upravujícího svobodný přístup k informacím. Kárně obviněným označený rozsudek Nejvyššího správního soudu proto nemá žádný dopad na posouzení jeho odpovědnosti za

nepřesné, neúplné a nepravdivé podání oznámení; proto nepřichází v úvahu zproštění kárného návrhu.

V. Kárné opatření

[42] Kárný návrhovatel požadoval, aby kárný soud po uznání viny uložil kárně obviněnému kárné opatření podle § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 6/2002 Sb. – snížení platu o 30 % na dobu 6 měsíců. Kárný soud tímto návrhem není vázán.

[43] Podle § 88 odst. 1 zákona o soudech a soudcích lze uložit soudci podle závažnosti kárného provinění některé z těchto kárných opatření:

- a) důtku,
- b) snížení platu až o 30 % na dobu nejvíce 1 roku a při opětovném kárném provinění, jehož se soudce dopustil v době před zahlazením kárného opatření, na dobu nejvíce 2 let,
- c) odvolání z funkce předsedy senátu,
- d) odvolání z funkce soudce.

[44] Není rozhodné porovnání výše kárných opatření s možnými sankcemi za přestupky, když v daném případě by za obdobný přestupek bylo možné uložit fyzické osobě pokutu do výše 50 000 Kč (§ 23 odst. 3 zákona o střetu zájmů). Zákon o soudech a soudcích určuje rozsah kárných opatření právě s ohledem na to, že se jedná, u jiných subjektů považovaného za přestupek, dopustil soudce, na jehož respekt k zákonným povinnostem je třeba klást vyšší nároky.

[45] Pro určení odpovídajícího kárného opatření je podstatná závažnost kárného provinění, opakovanost kárného postihu a okolnosti polehčující a přitěžující. Kárný soud v daném případě vycházel ze zásady, podle níž: *„základním smyslem kárného řízení je mj. ochrana integrity soudcovského stavu, nezávislosti a nestrannosti soudců a soudní moci a důvěry veřejnosti v nezávislé, nestranné a spravedlivé rozhodování soudů (...) Funkce soudce představuje v profesním i mimoprofesionálním působení pozici ústavního činitele, u které je naprosto nezbytné vyžadovat co nejpřísněji plnění povinností, které jsou s výkonem této funkce spojeny“* (srovnej rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 2. 2015, č. j. 13 Kss 6/2014 - 138). Při úvaze o kárném opatření měl kárný soud na zřeteli všechny v řízení prokázané skutečnosti, a to jak okolnosti polehčující, tak i okolnosti přitěžující. Skutek, kterým byl kárně obviněný uznán vinným, spočívá v porušení povinnosti soudce, která je s výkonem jeho funkce spojena a jejíž řádné plnění se odráží v důvěře společnosti v soudcovský stav. Kárně obviněnému polehčuje, že toto jednání doznal, a že jeho úmyslem nebylo své majetkové poměry zakrýt. Je zde dána přitěžující okolnost spočívající v opakovanosti nyní posuzovaného deliktního jednání; kárný soud ovšem současně přihlížel k tomu, že tato opakovanost byla umožněna i tím, že plnění daných povinností nebylo dostatečně kontrolováno. Je věcí státu, aby při uložení povinnosti, jejíž splnění má být kontrolováno, zajistil včasnou a účinnou kontrolu. Tato povinnost je o to důležitější, že jak bylo výše uvedeno, nepodléhají oznámení soudců kontrole veřejnosti, jak je tomu u většiny ostatních veřejných funkcionářů. Kárně obviněný tvrdí, že při včasné upozornění by se

podobných chyb v dalších oznámeních vyvaroval. To je sice možné, ovšem nelze přehlédnout, že spolu s tímto tvrzením kárně obviněný setrval v názoru, že jím podaná oznámení jsou dostačující. Kárný soud rovněž vážil, jak byly doposud nedostatky v podaných oznámeních trestány.

[46] Kárný senát se při úvaze o kárném opatření zabýval i pracovním hodnocením a zprávou soudcovské rady. Pracovní hodnocení vyznělo výrazně v neprospěch kárně obviněného co do výkonnosti, zájmu o výkon soudcovské funkce a o odborný růst. Vzhledem k tomu, že toto hodnocení plně nekorespondovalo s hodnocením soudcovské rady, které bylo příznivější, vzal kárný soud v úvahu obě tato hodnocení v jejich vzájemné souvislosti a rovněž přihlížel k tomu, že jednání kárně obviněného, pro které je nyní trestán, se netýkalo výkonu práce soudce, která byla předmětem obou hodnocení.

[47] Kárně obviněný byl rozhodnutím kárného soudu ze dne 5. 11. 2020, č. j. 13 Kss 2/2020 - 146, uznán vinným kárným proviněním podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., a bylo mu uloženo kárné opatření – s nížení platu o 20 % na dobu 6 měsíců. Kárný soud je názoru, že v kárném řízení nelze užít ustanovení § 43 odst. 2 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník o ukládání souhrnného trestu. To plyne např. z rozhodnutí tohoto soudu ze dne 25. 10. 2011, č. j. 14 Kse 7/2011 - 56, či ze dne 26. 3. 2012, č. j. 14 Kse 9/2011 - 149. Při úvaze o druhu a výši kárného opatření je však třeba přihlídnout k tomu, jaké kárné opatření by mu bylo uloženo v případě, že by o všech kárných proviněních v daném období bylo rozhodováno v jednom řízení, a k tomu, aby ukládané kárné opatření ve svém souhrnu nepřesahovalo zákonné limity pro jeho výši.

[48] Na základě všech těchto skutečností kárný soud dospěl k závěru, že odpovídajícím kárným opatřením je důtka podle § 88 odst. 1 písm. a) zákona o soudech a soudcích.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** odvolání přípustné.

V Brně dne 7. ledna 2021

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně kárného
senátu